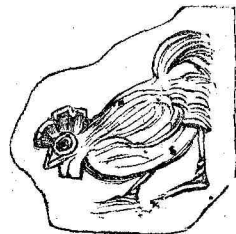

ἐπὶ ἀγγεῖου μετὰ φοινίκας ἐν τῇ πρώτῃ πλέων πρὸς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας, καθὼς ἐμφαίνεται ἐν τῇ παρουσίᾳ εἰκονογραφίᾳ. Καὶ ἀλέκτορες μονομαχοῦντες εὐρίσκονται ἐν τινι ψηφιδωτῷ ἢ μωσαϊκῷ κόσμουσι τὸν τάφον μάρτυρός τινος, ἐξ οὗ διεσώθη ὁ εἰς τῶν διαμαχομένων ἀλεκτόρων, ὡς δείκνυσιν ἡ εἰκονογραφία. Τὸ ἔθιμον τοῦτο ἐλήφθη ἐκ τῶν ἐθνικῶν.

Γνωρίζομεν ἐκ τῆς ἱστορίας ὅτι ἐν Ἀθήναις ἐτελεῖτο κατ' ἔτος δημοσίᾳ ἐν τῷ θεάτρῳ ἀγὼν ἀλεκτόρων. Ἡ ἀρχὴ καὶ αἰτία τῆς ἀλεκτορομαχίας ταύτης εἶνε ἡ ἐξῆς κατὰ τὸν Αἰλιανόν· ὅτε ὁ Θεμιστοκλῆς ἐξῆγε τοὺς πολίτας ἐναντίον τῶν βαρβάρων παρετήρησεν ἀλέκτορας μαχομένους, σταματήσας δὲ τὸ στρατεύμα εἶπε· «Οὗτοι, ὦ ἄνδρες, δὲν μάχονται οὐτὲ ὑπὲρ τῶν πατρίων θεῶν οὐτὲ ὑπὲρ τῶν προγονικῶν τάφων, ἀλλ' οὐτὲ ὑπὲρ δόξης καὶ ἐλευθερίας οὐδὲ ὑπὲρ τῶν παιδῶν αὐτῶν, ἀλλὰ μάχονται πῶς νᾶ μὴ ἡττηθῇ ὁ εἰς τῶν δύο μὴδὲ νᾶ ὑποχωρήσῃ εἰς τὸν ἕτερον». Ταῦτα εἰπὼν ὁ Θεμιστοκλῆς ἐνίσχυσε καὶ ἐνεθάρρυνε τοὺς Ἀθηναίους. Μετὰ τὴν κατὰ τῶν Περσῶν νίκην οἱ Ἀθηναῖοι ἔθεντο νόμον ν' ἀγωνίζωνται ἀλέκτορες κατ' ἔτος δημοσίᾳ, ἵνα τὴν ἀνδρείαν καὶ τὴν ὑπὲρ πατρίδος ἀμυναν τῶν πολιτῶν ἐνισχύωσι καὶ ἐνθαρρύνωσι.

Ἐντεῦθεν ὁρμώμενοι καὶ οἱ πρῶτοι χριστιανοὶ εἰκό- νιζον ἐπὶ τῶν τάφων ἀλεκτορομαχίας, ἵνα ἐξεγείρωσι τὸ θάρρος πρὸς τοὺς διωγμοὺς καὶ μένωσι σταθεροὶ κατὰ πάσης ἐκ μέρους τῶν εἰδωλολατρῶν ἐπιθέσεως.

Ὁ ἀλέκτωρ ἐν τῷ χριστιανισμῷ εἶνε τὸ ἐμβλημα τοῦ Πέτρου, ὅστις διὰ τῆς ὥδῃς αὐτοῦ ἐνθυμηθεὶς τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου μετενόησε καὶ ἐκλαυσε πικρῶς. Ἐν γένει ὁ ἀλέκτωρ παρίσταται μεταξὺ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Πέτρου· ἄλλοτε ζωγραφεῖται ἐπὶ στή- λης. Εἰκὼν τις παρίσθῃ τὸν Χριστὸν δεικνύοντα διὰ τοῦ δακτύλου τῷ Πέτρῳ τὸν ἀλέκτορα, ὅστις μέλλει νὰ ἐλέγξῃ αὐτὸν διὰ τὴν προδοσίαν του. Ὁ κατὰ τὸν Δ'. αἰῶνα ἀκμάσας χριστιανὸς ποιητὴς Προεδέντιος φαίνεται περιγράφων τὴν ιδεάν ταύτην διὰ τῶν ἐξῆς.

Τ' ἀλέκτορος ἡ δύναμις, ὅποια εἶν' καὶ ὁπόση
τ' ἀπέδειξεν ὁ Λυτρωτὴς τῷ ἀποστόλῳ Πέτρῳ
εἰπὼν αὐτῷ προφητικῶς· «ὦ Πέτρε πρὶν φωνήσῃ
τρίς ὁ ἀλέκτωρ, θ' ἀρνηθῇς ἐμὲ τὸν φίλτατόν σου».

[Ἐπταὶ τὸ τέλος.]

Ο ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΗΣ ΤΟΥ ΡΗΝΟΥ

παρὰ τὴν Σκαφουσίαν (Schaffhausen).*

Ὁ Γερμανὸς Φριδ. Ὁφφμαννὸς (Hoffmann) περιέ-

* Ἡ Σκαφουσία εἶνε μικρὰ πόλις τῆς Ἑλβετίας ἐπὶ τῆς δεξιᾶς τοῦ Ῥήνου ὁχθῆς, πλησίον τῆς ὁποίας ὁ Ῥήνος σχηματίζει μεγα- λοπρεπὴ καταρράκτην, οὗ τὴν περιγραφὴν ποιεῖται ὁ Ὁφφμαννὸς καὶ χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς Ἀθηναϊκῆς μεταφέρει, μὲν ἐνταῦθα.

γραψὲ τὸν παρὰ τὴν Σκαφουσίαν καταρράκτην τοῦ Ῥή- νου ὡς ἐξῆς.

Μέγας εἶνε ὁ Κύριος καὶ θαυμαστὸς ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ· ὁ θεῶν αὐτὰ αἰσθάνεται χαρὰν. Τὰ ὄρη ἀγ- γέλλουσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, οἱ ποταμοὶ βοῶσιν πρὸς δοξολογίαν αὐτοῦ, τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ καὶ τὰ ἄνθη τῶν κοιλάδων κηρύττουσι τὸ ὄνομά του.

Πόσον ὠραία εἶνε ἡ λίμνη τῆς Ζυρίχης περικυκλου- μένη ὑπὸ χλοερῶν λόφων, ἐπὶ τῶν ὁποίων τῇδε κα- κείσε ὑψοῦνται φιλόξενοι ἐπαυλεις, αἵτινες ἀντανα- κλῶσιν ἐπὶ τῶν διαυγῶν κυμάτων! Πόσον μεγαλο- πρεπῶς ὑψοῦνται μακρόθεν αἱ σειραὶ τῶν βράχων καὶ τῶν ὄρεων πάντοτε κατεχομένων ὑπὸ χιόνος καὶ πάγου καὶ περὶ τὴν κορυφὴν τῶν ὁποίων αἱ νεφέλαι τοῦ οὐ- ρανοῦ ἐπικαθύνται!

Ἐνωρὶς ἀναχωρήσας ἐκ τῆς Ζυρίχης ἔφθασα εἰς τὴν παρὰ τὴν Ἑγγλισῶν (Eglisau) ξυλίνην τοῦ Ῥήνου γέ- φυραν καὶ ἐπλησίασα μετὰ μεσημβρίαν εἰς τὸ χωρίον Λάουφεν (Laufen). Μακρὰν αὐτοῦ, πρὶν ἢ φθάσω, ὁ ἀνεμος ἔφερεν εἰς τὰ ὦτά μου μικρὸν ῥέθον (βοήν), ὅς- τις ᾤξανε ἐφ' ὅσον ἐπλησίαζον εἰς τὸ χωρίον. Ἐπὶ τέλους ἐστάθην πρὸ τοῦ καταρράκτου ἐκπεπληγμένος καὶ θαυμάζων τὴν παντοδυναμίαν τοῦ Ὑψίστου. Ἀπὸ ὑ- ψους 60 ποδῶν κατέπιπτεν ἐπὶ πετρῶδους κορυμνοῦ ἐν μέσῳ μεμονωμένων βράχων μέγας ὑδάτων ὄγκος ἀ- φορίζοντων καὶ κροτούντων καὶ νεφέλην ἐξ ἀτμοῦ ἀνα- διδόντων ἐν τῷ χάσματι, ὅπερ ἀνέβραζε. Ἐνθεν μὲν αἱ ἀκατάπαυστοι ἀναπηδήσεις τῶν ὑδάτων, οἱ ἀτμοὶ καὶ καταπτώσεις αὐτῶν, ἡ ἀτελεύτητος συμπύκνωσις καὶ διασκορπισμὸς αὐτῶν μοὶ ἐπροξένουν κούρασιν εἰς τοὺς τοὺς ὀφθαλμούς, ἐτέρωθεν δὲ ἡ ἀκατάπαυστος βοή καὶ βροντὴ τῶν ὑδάτων ἐξεκούφανε τὰ ὦτα. Καὶ αὕτη ἡ ψυχὴ μου μετὰ διαρκῆ θέαν δὲν ἔμενε ἀνευ συγκινήσεως. Ἐπὶ μικρᾷ λέμβῳ διεπεραιώθην μέχρι τῶν ὑπωρεῖων τοῦ ὄρους, ἐπὶ τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ πα- λάτιον τοῦ Λάουφεν· ἀνέβην εἰς τὸ ξύλινον παράπηγ- μα, ὅπερ εἶναι ἐκτισμένον ἐπὶ τοῦ χείλους ἢ μᾶλλον ἐπ' αὐτοῦ τοῦ καταρράκτου. Ἡ ἐκπλήξις, τὴν ὁποίαν τότε ᾔσθάνην, δὲν ἐκδηλοῦται οὐδ' ἐκφράζεται διὰ λέξεων. Τὸ παράπηγμα εἰνεῖτο ὑπὸ τοὺς πόδας μου, οἱ βράχοι ἐφαίνοντο κινούμενοι καὶ ὁ λεπτὸς τῶν ὑδά- των ἀτμός μὲ κατέβρεχεν. Ἐμείνα ἡμίσειαν ὥραν ἐν τῇ θέσει ταύτῃ. Πῶς δύναται τις νὰ περιγράψῃ τὴν πᾶσαν σκέψιν ὑπερβαίνουσαν ταχύτητα, μεθ' ἧς ἀκα- ταπαύστως τὰ ὕδατα καταπίπτουσιν; Πῶς νὰ περι- γράψῃ τὸν κρότον, τὸν συριγμόν, τὴν βοήν, τὸν διαπε- ραστικὸν ἦχον, τοὺς ἀπειράκις μεταβαλλομένους τῶν ὑδάτων θορύβους; Ἀφωνὸς καὶ ἐκστατικὸς ἵσταται ὁ ἄνθρωπος ἐνώπιον τοῦ θαυμασίου τούτου ἔργου τοῦ Θε- μοουργοῦ.

Ἡμίσειαν ὥραν πρὸ τοῦ καταρράκτου, ἀπὸ ὃ Ῥήνος ὑπὸ τὴν γέφυραν κατέρχεται, ἡ κοίτη τοῦ Ῥήνου εἶνε τόσον κατωφερὴς καὶ τὸ ρεῦμα τόσον ὀρμητικόν, ὥστε δὲν εἶναι δυνατόν νὰ διαπεραιωθῇ τις αὐτόν. Τὴν ἐπομέ- νην ἡμέραν ἦλθον εἰς τὴν ὁχθὴν καὶ ἐθεώρησα τοὺς ἐκ τοῦ ρεύματος σχηματισθέντας ἀναρίθμους ἀποτόμους